

του Κώστα Βέργου

Ως έμπειρη δημοσιογράφος που είναι, η Υβέτ έπρεπε να ασκήσει τις αφηγηματικές της ικανότητες, να δείξει ότι «δεν πρέπει να αφήσουμε το μίσος να έχει τον τελευταίο λόγο».

Ιστορίες προσωπικές που διασταυρώνονται με την ιστορία του κόσμου είναι το πολυμεταφρασμένο και βραβευμένο με EMMY βιβλίο «**Κάτι όμορφο συνέβη**» («Something beautiful happened») της Ελληνο-αμερικάνας, Ερεικουσιώτισσας Υβέτ Μάνεση Κόρπορον.

Μια ανθρώπινη ιστορία της **Ερείκουσας και των Εβραίων της Κέρκυρας** στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, δίπλα σε μια ιστορία μίσους και φόνου στην Αμερική εφτά δεκαετίες μετά.

Η διάσωση μιας οικογένειας Εβραίων και το καλό που μπορεί πάντα να στέκεται θαρραλέα όρθιο μπροστά στο κακό. Η δολοφονία αγαπημένων προσώπων το 2014 από το χέρι νεοναζί. Οι ταπεινοί όσο και περήφανοι άνθρωποι στη μικροσκοπική ιδιαίτερη πατρίδα εκείνα τα μαύρα χρόνια και οι διηγήσεις της γιαγιάς, χρόνια μετά, γύρω από το τραπέζι στη Νέα Υόρκη και η συνάντηση όλων αυτών με μια «ιστορική» ιστορία, την εβραϊκή κοινότητα (των 2.000 ψυχών) της Κέρκυρας, που θα αφανίζόταν «τελικά» στο Αουσβιτς.

Ξεκίνησε την έρευνά της η Υβέτ στο Μουσείο του Ολοκαυτώματος και τον πέριξ κήπο των «Δικαίων των Εθνών», στα Ιεροσόλυμα, για να βρει εκείνη την εβραϊκή οικογένεια. Και τη βρήκε στις 10 Απριλίου 2014. Τρεις μέρες μετά, η Υβέτ θα δεχτεί ένα τηλεφώνημα. Ο 14χρονος ανιψιός της και ο θείος της δολοφονούνται από έναν που φώναζε Χάιλ Χίτλερ.

Μέλος της Κου-Κλουξ-Κλαν ο δολοφόνος, οπαδός της λευκής ανωτερότητας, που πριν πεθάνει ήθελε να σκοτώσει Εβραίους. Η Υβέτ, που μεγάλωνε τα παιδιά της με τη γενναία ιστορία της γιαγιάς, έπρεπε τώρα να εξηγήσει πώς ένας ναζί δολοφόνος τον εξάδελφό τους στη νέα τους πατρίδα.

Δύο χριστιανοί, πηγαίνοντας στην εβραϊκή κοινότητα για έναν παιδικό διαγωνισμό τραγουδιού, δολοφονήθηκαν βγαίνοντας από το αυτοκίνητο. Πώς συνέβη αυτό; Δεν υπάρχουν απαντήσεις. Μόνο αφηγήσεις. Δεν μπορεί κανείς να καταλάβει το μίσος, τον ρατσισμό, τη λευκή ανωτερότητα, μας λέει η συγγραφέας. Πώς να καταλάβεις το Ολοκαύτωμα;

Ως έμπειρη δημοσιογράφος που είναι, η Υβέτ έπρεπε να ασκήσει τις αφηγηματικές της ικανότητες, να δείξει ότι «δεν πρέπει να αφήσουμε το μίσος να έχει τον τελευταίο λόγο». Στο βιβλίο της η μόνη αναφορά στον δολοφόνο είναι η κατάθεση της μητέρας και κόρης των δολοφονηθέντων. Κοίταξε στα μάτια τον δολοφόνο και του είπε: «Σε λυπάμαι γιατί ποτέ δεν ένιωσα μια μέρα αγάπης στη ζωή σου».

Ο Εβραίος Σάββας (που πέθανε λίγο πριν από την απελευθέρωση) είχε πάρει στην Ερείκουσα μαζί με τα τρία παιδιά του, τη Ρόζα. Η Ρόζα ήταν το παιδί μιας οικογένειας που ξεκληρίστηκε από τους ναζί. Η Ρόζα πήγε στο Ισραήλ με μια κόρη του Σάββα, τη Σπέρα. Εψάξε η Υβέτ αυτά τα χρόνια τη Ρόζα, τη Σπέρα και τα άλλα κορίτσια. Η Ρόζα απέκτησε δύο γιους, τους οποίους η Υβέτ συνάντησε και είναι πια όλοι μια οικογένεια. Το πρώτο πρόσωπο που βρήκε στο Ισραήλ ήταν η Μισέλ, εγγονή της Σπέρας.

Όταν της τηλεφώνησε η Υβέτ, η Μισέλ δεν καταλάβαινε. Η γιαγιά της Μισέλ δεν μίλησε ποτέ για αυτά. Τη ρώτησε η Υβέτ αν ξέρει κάποια Ρόζα και εκείνη είπε ότι η γιαγιά της αγαπούσε πολύ τη Ρόζα, αλλά ποτέ δεν έμαθε ποια ήταν η σχέση τους. Η Μισέλ βοήθησε να βρεθεί η οικογένεια της Ρόζας, δηλαδή οι δυο γιοι της και οι τρεις εγγονές της, στο Ισραήλ. Ούτε αυτοί ήξεραν. Η Ρόζα ήταν και παρέμεινε μέχρι τέλους πληγωμένη και σιωπηλή.

Μετά τον πόλεμο, Ρόζα και Σπέρα μπήκαν σε ένα παράνομο πλοίο για την Παλαιστίνη. Από εκεί οι Βρετανοί τις γύρισαν στην Κύπρο, όπου έμειναν σε στρατόπεδο για ενάμιση χρόνο. Η Σπέρα παντρεύτηκε έναν που δεν αγαπούσε και που τη χτυπούσε. Μόνο ως οικογένεια θα έμπαινε στο Ισραήλ. Όταν έφτασαν στο Ισραήλ, τους είπαν να μη βλέπουν πίσω, να ξεχάσουν το παρελθόν. Ετσι ποτέ δεν μίλησαν.

Πολλοί εξάλλου εκεί δεν θα τους πίστευαν. Και όταν έφταναν στο Ισραήλ δεν ήταν καλοδεχόμενοι. Το Ισραήλ ήταν ένα νέο κράτος που πάλευε για την επιβίωσή του. Ηθελε δυνατούς ανθρώπους. Εβλεπαν τους επιζήσαντες και τους έλεγαν: «Πήγατε σαν πρόβατα επί σφαγήν. Χρειαζόμαστε δυνατούς ανθρώπους εδώ να χτίσουμε τη χώρα».

Το 2017 μαζεύτηκαν όλοι, οικογένειες και εβραϊκές οργανώσεις, στην Ερείκουσα για να αποδώσουν την τιμή της Ηθικής Γενναιότητας (Moral Courage Award) στη δίκαιη τοπική κοινωνία. Το 2019 στο Τελ Αβίβ η Υβέτ, παρουσία του Νίνο, 94, Εβραίο-Κερκυραίου κατοίκου Ισραήλ, επιζήσαντος του Ολοκαυτώματος, παρουσίασε την εβραϊκή έκδοση του «Κάτι όμορφο συνέβη». Το βιβλίο μπήκε στα σχολεία του Ισραήλ και η Ερείκουσα, νησί που δεν βρίσκεται στον χάρτη, έγινε ισραηλινό γραμματόσημο.

ΠΗΓΗ: [EFSYN.29.10.2022](#)